

zavit ter mu služi v oprijemanje. Posebnost kameleona je ta, da mu koža menjava barve. Zato pa pravimo človeku, ki je danes takega značaja, jutri pa drugačnega, da je kakor kameleon. Posebnost kameleona je tudi ta, da lahko obrača vsako oko zase. Njegov jezik je debel, podoben črvu ter ga lahko iztegne v daljo, da si z njim lovi žuželke.

Semkaj štejemo tudi letečega zmaja, legvana, baziliska itd.

Koristen svet.

Iz francoščine poslovenil Fr. Jordan.

slovečemu advokatu pride nekoč kmet. Ko ta stopi v njegovo pisarnico, reče: „Prišel sem vas vprašat za dober svet, gospod advokat.“

„O, imate gotovo kako tožbo.“

„Jaz! Bog me varuj tega! Živim v veliki prijaznosti z vsemi svojimi sosedi.“

„To je jako lepo. Morda se hočete oženiti in zaradi pogodbe hočete slišati mnenje moža postave?“

„Jaz sem oženjen, in najina pogodba obstoji v tem, da otroci nekaj podedujejo po nama.“

„Prav. Potem hočete menda narediti svojo oporoko?“

„Dobro mi je, hvala Bogu, in nimam nič posebnega zapustiti.“

„Tedaj s čim naj vam postrežem?“

„No, prosim vas za kak svet.“

„Pa čemu, ker nimate narediti niti tožbe niti pogodbe ali oporoke? Razložite mi!“

„Gospod, slopeč človek ste, mož dobrega sveta; dajte mi kak svet pismo.“

„Ali hočete svet za prihodnost?“

„Da, gospod!“

„Pa ne veste, za kakšno stvar?“

„Ne, gospod.“

„To je jako težko, kar zahtevate od mene.“

„O vem, da ste velik advokat, gospod! Če hočete, mi boste dali dober svet.“

„No, naj bo,“ reče advokat.

Premišlja pet minut. Potem napiše na list nekaj vrstic in papir zapečati v kuverto. Kmet se zahvali advokatu in mu posili plača tri franke,¹⁾ dasi se ta brani. Nato se vesel napoti domov.

„Žena moja,“ reče, ko se vrne, „dobro sem opravil. Ko sem bil v mestu, sem šel k slovečemu advokatu in sem ga prosil za svet. To me je stalo tri franke, pa bo nama v veliko korist, upam. Glej, tu je.“

„Svet,“ reče žena, „čemu, moj Bog?“

„Boš že videla.“

Kmet prime kuverto, veličastveno ulomi pečat in bere sledeče preproste besede:

„Kar lahko danes storiš, ne odlašaj na jutri.“

„Za to si dal tri franke?“ reče žena. „In zakaj hočeš, da bi ti to bilo v korist?“

„Žena,“ reče kmet resno, „dober svet nam more vselej koristiti. Moje seno je pokošeno in suho. Hotel sem ga domov dobiti jutri, pa ga speljem nocoj.“ Kmet pokliče takoj služinčad svoje kmetije.

„Prijatelji moji, nocoj gremo po seno.“

„Tako pozno! Čemu to? Noč nas dohiti sredi dela! Zakaj ne čakate do jutri zjutraj?“

„Rekel sem: nocoj in ne jutri! Naprezimo konje in naprej!“

V četrť uri je vse pripravljeno. Vozovi križajo po vasi z močnim ropotom. Ljudje stopijo k oknom, da bi videli mimoidoče. Istočasno pogledujejo proti nebu, ki je bilo vedro, razen nekoliko majhnih oblakov.

„Zakaj gre vendar ta človek tako pozno po seno?“ vprašujejo s posmehom.

Ta se ne zmeni za to, dela poleg svojih delavcev, da jim daje pogum z besedo in z zgledom. Vozovi so se napolnili; ljudje so se segreli, znoj teče delavcem s čela.

Ko je prišla noč, je bilo vse končano. Pet voz, polnih sena, je stalo pod kozelcem pridnega gospodarja. — Že začne kapati dež, pride naliv, in debele kaplje bijejo po hišah. Vso noč je deževalo. Seno poljedelcev je voda odplavila. Namesto sena so se svetile široke luže.

Kmet vzame v roke zopet advokatov svet, ga prebere vnovič, ga prilepí na zid ter reče:

„No, žena, sedaj vidiš, da dobrega sveta ne smemo prezirati. Zapišimo si ga v spomin. Obvaroval nas je velike izgube.“

¹⁾ Frank = francoski denar, približno naša krona.

